

EXPUNERE DE MOTIVE

România, față de alte țări din Uniunea Europeană, cu condiții naturale similare celor din țara noastră, este slab împădurită (26% în România, 54% în Slovenia, 46% în Austria și 41% în Slovacia).

Din prevederile Legii nr.46/2008 – Codul silvic nu rezultă cu claritate necesitatea aplicării principiului fundamental „asigurarea integrității fondului forestier și a permanenței pădurilor”.

În perioada interbelică, pădurile proprietate publică a statului, precum și pădurile comunale și urbane proprietate publică și privată, în baza Legii pentru Administrarea Pădurilor din 1930 și a Decretului-Lege 1986/1936, erau administrate tehnic de către „Direcția Ameliorării și a Pădurilor Tutelate de Stat din cadrul Ministerului Agriculturii și Domeniilor, prin ocoalele silvice de regim din teritoriu.

Defrișările pădurilor au constituit și constituie încă, în numeroase zone ale țării, prima etapă a distrugerii mediilor de viață naturală și a degradării solurilor. În România, după 1990, s-a înregistrat o agresiune de mare amploare asupra pădurilor. Cu toate că fenomenul defrișărilor abuzive este intens mediatizat, distrugerea pădurii continuă într-un ritm sporit în multe regiuni ale țării, activitățile ilicite căpătând proporții dramatice în județe precum: Maramureș, Vrancea, Bacău, Suceava, Harghita, Argeș, Alba, Neamț, Bistrița Năsăud și Iași. Date statistice scot în evidență faptul că, volumul total de material lemnos tăiat ilegal din fondul forestier național, în anul 2007, a fost de 175.743 mc iar în anul 2008, 173.858 mc, peste 50% provenind din pădurile unităților administrativ-teritoriale.

Față de cele prezentate, am inițiat propunerea legislativă anexată, pe care o supunem spre aprobare Parlamentului în procedură de urgență.

INIȚIATORI,

Senator Independent – Ovidius MĂRCUȚIANU

Deputat PNL – Pavel HORJ

Deputat PSD – Ion DUMITRU

Marcuțianu

P. Horj

D. Dumitru